

KRITISKE DISKUSSIONER

Af Henrik Herløv Lund, cand. scient. adm.

ikke partitilknyttet

www.henrikherloevlund.dk

herloevlund@mail.dk

BØR ET VENSTREFLØJSPARTI I GIVET TILFÆLDE VÆLTE EN SOCIALDEMOKRATISK REGERING?

Fire svar til Pelle Dragsteds blog i Politiken 13. maj. 2017.

1. Enhedslisten på vej til et strategiskifte.

I blokken "Vi kan ikke acceptere, at Thornings reform-amok gentages"

(<http://politiken.dk/indland/art5949486/Vi-kan-ikke-acceptere-at-Thornings-reform-amok-gentages>) giver Pelle Dragsted en række begrundelser for Enhedslistens nye strategi om, at man er villig til i givet tilfælde at vælte en S – regering, hvis den gennemfører reformer, som overtræder "basale bundlinjer" (også kaldet "røde linjer").

Dette repræsenterer et strategiskifte fra Enhedslistens side, idet strategien hidtil har været at man ikke støttede konkrete forringelser, men heller ikke væltede en S – regering.

Dette strategiskifte kan få vidtrækkende konsekvenser og undertegnede vil derfor i det følgende forsøge en nærmere diskussion af en række af de anførte begrundelser.

Nærmer bestemt vil vi se på følgende 3 punkter:

- A) Hvad skal venstrefløjsspartier gøre, hvis S igen gennemfører borgerlige reformer. Skal man bare acceptere at S fører liberalistisk politik?
- B) Vil det at vælte en S – regering føre til en borgerlig regering: Kan man både modsætte mig en S –regering med borgerlig politik – OG en borgerlig regering?
- C) Hvis ansvar er det, hvis en S – regering væltes af venstrefløjsspartier: Er det ikke Socialdemokratiets eget ansvar at det væltes, hvis det fører borgerlig politik?
- D) Hvad får venstrefløjen ud af en højrefløjsregering i stedet? Hvis S alligevel fører borgerlig politik, kan den så ikke være et fedt, om de eller de borgerlige selv har regeringsmagten.

2. Venstrefløjspartierne skal fortsætte stemme nej til borgerlig politik, også fra en S – regering.

Det skal indledningsvist sige, at undertegnede til fulde deler analysen af, at Thorning regeringen i betydelig udstrækning førte borgerlig politik sammen med de borgerlige.

Pelle Dragsted spørger som konsekvens heraf i sin blok: ”Skal vi acceptere, at en socialdemokratisk regering, der sidder på vores mandater, igen gennemfører reformer, som markant øger uligheden og utrygheden for lønmodtagerne?”

Undertegnede har her været helt enig i Enhedslistens hidtidige tilgang med konsekvent at stemme imod – i modsætning til fx SF, der langt hen ad vejen tog et medansvar herfor og blev straffet herfor ved det seneste valg.

Så svaret på, hvad venstrefløjspartierne skal gøre, hvis en kommende S – regering igen fører borgerlig politik, er, at man ikke skal acceptere forringelser og borgerlige reformer, men at venstrefløjspartierne under et konsekvent bør stemme imod.

3. Et er at stemme imod borgerlige forslag, noget andet at vælte en S – regering.

MEN: Fra at stemme imod borgerlig politik fra en S – regering og så til at vælte en S – regering er der en afgørende forskel.

Det som er den afgørende forskel er, at det at stemme i mod borgerlige forslag fra en S – regering, ikke bringer selve spørgsmålet op, om hvem der har regeringsmagten?

MEN det gør det at vælte en S- regering, idet konsekvensen heraf vil blive, at der kommer en borgerlig regering.

4. Hvis en S – regering forhindres eller væltes, kan man så undgå en borgerlig regering?

Pelle Dragsted skriver her i sin blog, at en borgerlig regering ikke behøver at blive konsekvensen af at modsætte sig og/eller vælte en S - regering: ”Det bliver ikke os der peger på en statsminister fra højrefløj. Vi vil modsætte os, at der dannes en højrefløjregering. Så med mindre andre partier skifter side, vil Løkke ikke kunne danne regering”.

Men så er vi jo tilbage til spørgsmålet om, hvorvidt der i stedet kan dannes og sidde en S – regering, hvilket ifølge Pelle Dragsted Enhedslisten kun bør acceptere, HVIS socialdemokraterne vil respektere Enhedslistens røde linjer: ”Hvis vi vælger at kræve medindflydelse på et

regeringsgrundlag og Mette Frederiksen ikke vil lytte og forhandle, så vil hun ikke kunne danne regering. Så kommer der en ny dronningerunde – eller nyvalg”.

Det siger sig selv, at det så er det sidste der kommer til at ske: DER KOMMER NYVALG, hvis den parlamentariske situation som ovenfor er helt fastlåst, fordi der ikke er flertal for nogen regering.

Det som imidlertid mangler her hos Pelle Dragsted er analysen af, hvad der så vil ske ved et sådant nyvalg: Hvordan vil nærmere bestemt centrum - venstres vælgere reagere på, at et venstrefløjsparti forhindrer dannelsen af/vælter en S – regering.

Her er det en gammel erfaring, at vælgerne reagerer negativt på splittelse i deres egen blok. Den mest sandsynlige reaktion er enten, at skuffelse hos centrum venstrevælgere fører til passivitet ved det næste valg. Eller at nogle centrum venstrevælgere i stedet ligefrem støtter borgerlige midterpartier, fordi centrum venstre har vist sig ude af stand til at regere.

UNDER ALLE OMSTÆNDIGHEDER ER KONSEKVENSEN TILBAGE FOR CENTRUM VENSTRE VED NYVALGET OG SOM FØLGE HERAF DANNELSEN AF EN BORGERLIG REGERING.

Forslaget om Enhedslistens røde linjer risikerer hermed at føre til dannelsen af en borgerlig regering, hvilket i dag til sige det samme som at bringe Løkke til magten.

Svaret på forslaget til ny strategi for Enhedslisten er altså, at man IKKE kan forhindre en S regering, der fører borgerlig politik uden at få en borgerlig regering.

5. Men er det ikke Socialdemokraternes eget ansvar, hvis de bliver væltet af venstrefløjen?

Problemet er imidlertid ikke blot, at centrum venstre som helhed (som blok) risikerer at blive straffet af sine vælgere i tilfælde af splittelse. Problemet er også, at det/de venstrefløjspartier, som gør dette også løber en meget overhængende risiko for at blive gjort ansvarlige for at have forhindret/væltet en S - regering.

Pelle Dragsted mener i sin blog, at dette ikke vil være tilfældet: ”Vi accepterer ganske enkelt ikke præmissen om, at der er Enhedslistens ansvar, hvis der ikke kan dannes en socialdemokratisk regering eller hvis den efterfølgende falder” (s.3).

Problemet er imidlertid også her, at der mangler medtænkning af, hvordan situationen opleves ikke blot af partierne på Christiansborg, men også af vælgerbefolkningen UDENFOR.

I bedste tilfælde vil centrum venstre vælgerne ikke bare mene, at væltningen af en S – regering er venstrefløjens ansvar, men at S også selv har et medansvar. Men her er vi så tilbage ved den ovenfor beskrevne situation, at man så på grund af splittelsen vil vende rød blok ryggen.

I værste tilfælde risikerer det venstrefløjsparti, som vælter en S – regering, imidlertid selv blandt centrum venstrevælgerne at få tildelt et hovedansvar herfor og dermed for ved et nyvalg at have ført til en borgerlig regering.

OG: Uanset alle forklaringer om hvorfor man vælter S eller om at S vælter sig selv, vil det for arbejdervælgerne i sidste ende afgørende være slutresultatet: At man bringer Løkke til magten.

Hvilket alle ved ikke gør politikken bedre, men endnu værre. Derfor risikere venstrefløjspartier, som vælter en S – regering, at det store flertal af centrum venstre vælgere ved det efterfølgende valg IKKE vil /tør stemme på et parti, der bringer Løkke til magten.

Det vil med andre næppe være muligt for et venstrefløjsparti, som vælter en S- regering, at smygge sig uden om et ansvar herfor – og manøvre uden om den konsekvens, at man selv og rød blok som helhed straffes for at have bragt Løkke til magten.

6. Hvad får venstrefløjen ud af en højrefløjsregering i stedet?

Hvis en S – regering væltes fører det usvigeligt til en borgerlig regering i stedet. Pelle Dragsted stiller så i sin blot det meget relevante spørgsmål: ”Hvad får venstrefløjens ud af en højrefløjsregering i stedet” (s. 4)

Imidlertid besvarer han ikke spørgsmålet. Som tidligere anført fremfører han, at Enhedslisten heller ikke vil have en borgerlig regering. Mn som vi har set, vil det uvægerligt blive konsekvensen af et nyvalg.

Pelle Dragsted forholder sig alene til den ene mulighed: ”Vi ønsker ikke at være parlamentarisk grundlag for en S -Regering, der øger uligheden eller gennemfører nye reformer, der rammer arbejdsløse og syge danskere”.

Som anført vil undertegnede være helt enig i, at Enhedslisten og andre venstrefløjspartier af al magt skal bekæmpe forslag der øger uligheden og ramme arbejdsløse og syge danskere – også selvom de kommer fra en S - regering.

Men hvordan vil det gå med uligheden og de syge og arbejdsløse, hvis de borgerlige kommer til magten.

Her er det trods alt lærerigt at se på forskellen mellem VK – regeringerne og så Thorning – regeringen?

Det er som Pelle Dragsted fuldstændigt rigtigt, at S gennemførte mange forringelser, fx i skattereformen, ved DONG salget og ved at sænke selskabsskatten.

Men de borgerlige stod ikke tilbage herfor, men gik under VK – regeringerne endnu videre fx i form af Tillbagetrækningsaftalens forringelse af efterløn og pension, i form af ”Genopretningsaftalens” forringelser af dagpengeordningen, i form af skattestoppet og skattereformernes favorisering af de velstående og svække af progressionen i skattesystemet, i form af forringelse af den kommunalt leverede velfærd.

Dette skal ikke på nogen måde fremføres som en undskyldning for det, som Socialdemokratiet gennemførte af borgerlig politik. Men det er og bliver en kendsgerning, at det ikke løser noget at

give magt en til de borgerlige, det bliver politikken ikke bedre af, erfaringsmæssigt bliver den tværtimod endnu værre.

7. Der er ingen nemme udveje?

Ovenstående analyse handler ikke om at undertegnede accepterer socialdemokraternes trusler eller køber deres præmisser.

Det centrale er i stedet at kunne sætte sig i centrum - venstres vælgernes sted og forstå, hvordan de vil tænke og reagere på baggrund af mange års dyrekøbt klasseerfaring.

Centrum venstres vælgere ved, at det IKKE bliver bedre med en borgerlig regering, men snarere endnu værre.

Derfor vil de i sidste ende IKKE acceptere, at et venstrefløjsparti bringer en borgerlig regering til magten ved at vælte en S – regering.

Men hvad skal venstrefløjens så gøre, hvis en fremtidig S – regering igen slår ind på borgerlige reformer?

Ja man skal som sagt bekæmpe et hvilket som helst borgerligt politikforslag, også hvis det kommer fra en S – regering. Og det er som Pelle Dragsted foreslår helt rigtigt at indbyde til et rødt samarbejde.

MEN: I spørgsmål hvor S ikke vil dette, men fremturer i borgerlig politik og samarbejde med højrefløjen, er der ingen nemme udveje.

Som anført vil det at vælte en S – regering ramme rød blok og det pågældende venstrefløjsparti selv.

Så spørgsmålet er, om der i sidste ende er nogen nemme løsninger til at give venstrefløjen indflydelse på en socialdemokratisk regering andet end det hårde, langstrakte, møjsommelige og - indrømmet - utaknemmelige slid med at lægge pres på S via den offentlige debat, det socialdemokratiske bagland og fagbevægelsen?